UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Ut preponatur nomen impera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

De iureiuran.a moriente pręſtito. Rub.

1 ☞ Perſona heredis videtur vna,⁊ eadem cum teſtatore.
2 Heres non poteſt voluntatem defuncti pro parte approbare,⁊ pro parte improbare.
3 Verba enunciatiua teſtatoris non iurata,non ſeruantur,⁊ quā do ſeruentur remiſſiue.
4 Teſtator ſi diſponēdo iurat,an ei⁹ voluntas ſeruetur remiſſiue.
5 Teſtator ſi dixit ſibi tantū deberi decem,cū viginti deberentur, talis aſſertio etiam non iurata prodeſt debitori.
6 Heres non ſeruās iuramentū defuncti,quando priuetur hereditate ipſo iure.
7 Teſtator aliquid cōfitens in teſtamento:ſi ſuperuiuat, an poſſit talem confeſſionem reuocare.
Confeſſio in teſtamento quam probationem faciat.
8 Verbum relinquo,quod trahatur ab heredis inſtitutionem.

SEmper hanc. Iuſiurādū a moriente preſtitū,i quo
ſubſtātie ſue menſurā facit manifeſtā inter ſuos
heredes diuidēdo: ab herede ſeruādū eſt pena
nō ſeruātibus imminēte:creditoribus tñ nullū
1 preiudicium generatur.h.d.vſque ad fi.†Not.
duo.¶Primo,ꝙ perſona teſtatoris ⁊ heredis vidētur vna,⁊ ea
a dē.a Et vide ꝙ no.ex de iur.cal.c.ij.in glo.iuramentum.lib.vj.
2 ¶†Secundo no.quod heres non poteſt pro parte approbare
voluntatem defuncti,⁊ pro parte reprobare.l.quidā elogio C.
3 de iur.delib.cum ſi.¶† Op.⁊ videtur,que hec defuncti volun-
tas cū ſit enūciatiua,nō ſit ſeruāda,vt l.ſcriptura.C.communi.
vtriuſ.iud.⁊ l.ex his verbis.C.de teſt.mil.cū ſi Sol.Qñque.te-
ſtator verba enunciatiua proferēs iurat,⁊ tūc licet eius volūtas
ſit enūciatiua,eſt ſeruāda,vt hic.Qñq; non iurat,⁊ tunc ſecus vt
in cōtrarijs.Et ita notatur in d.l.ſcriptura.⁊ hic in prim.gl.
magna.⁊ C.de arb.tu.l.j.ff.de legatis ſecūdo.l.cum pater.§.pr
cum filio.⁊.l.fi.§.j.eodem titulo.Opp.⁊ videtur quod volūtas
defuncti enūciatiua debet ſeruari etiā ſine iuramēto:vt li.j.§.vl.
⁊ l.ij.ff.ad Sylla.Sol.vt not.gloſſ.in l.rationes.C.de probatio.
4 ¶†Quid aūt iuris ſit ſi teſtator iurauit,ſed hoc diſponēdo,nō
enunciādo,dixit.Dic vt no.hic in gl.⁊ qđ no.in l.peto in princi.
de legatis ſecundo.⁊ in d.l.j.C.arb.tu.cum gl.ſupra alle.No.
gloſſ.quod in extraneis idem notatur de prob.auth.quod obti-
5 net que ſumitur ex hac cōſtitutione.¶ † Sed quero hic quid ſi
nō iurauit,⁊ dixi tñ decē deberi,cum viginti deberētur an hoc
prodeſt debitori.Et gl.videtur velle quod ſic in eo qđ dt,imo,
⁊ ſine iuramento,⁊ iſtud eſt propter dictionem taxatiuam tātū,
⁊ hec fuit opinio Hugo in l.rationes.C.de proba.licet ibi dicat
ꝙ hoc nō prodeſt debitorib⁹,⁊ ſi teſtator apponat dictionē tamē
ſi iuret nō deberi viginti,ſed dicat ſibi deberi tātū decem prece
dentem opinionem approbat hic Iacob.de Belu.Ratio eſt,dt
ipſe,q: vim legati obtinet,facit.l.ꝙ mihi.de.li.l.ff.⁊ l.legaui.cū
ſim.codē tit.Et iſtā opinionē puto verā,probatur per textū in l.
Titia.§.q: marco.ff.de an l.Habes ex predictis ergo,qđ iura-
mentum defuncti operatur etiā cōtrariū effectū q: operatur
repetitionem legatoꝝ ab inteſtato,vt notatur in l.cum pater.§.ſi
6 lijs matrē.ff.de legatis ſecundo,ſm aliam lectu.¶†Querit hic
Iac.de Belui.an heres non ſeruās iuſiurandum defūcti,priue
tur hereditate ipſo iure.Et videtur ꝙ ſic,vt i.§.que ſit pena,⁊c.
j.eod.In contrarium facit quod notat.ſ.de here.⁊ fal.§.ſi quis
artē non implens.Sed dic ſm eum,quod aut heres eſt inobe-
diens in agendo,vel aliquid faciendo contra voluntatem defūc-
cti,⁊ tūc priuatur ipſo iure.Quādoq; eſt inobediens omittendo
⁊ negligendo voluntatem defuncti implere,⁊ tunc non priuatur
7 ipſo iure.ꝙ eſt no.ſm eum.¶†Secundo querit ipſe,quid ſi te-
ſtator eſt cōfeſſus ſe mihi debere cētum,poſtea vero moriēs vult
venire cōtra illā cōfeſſionē,an poſſit.Videtur quod ſic q: volun-
tas teſtatoris eſt ambulatoria,vt l.ij.§.fin.ff.de adi.leg.l.cū hic
ſtatus.§.oratio.⁊.§.penitentiam.ff.de don.int.vir.⁊ vxo.Ecō-
tra videtur qđ nō,q: in teſtamento contrahi poteſt,vt l.heredes
palam §.fi.ff.de teſtamentis.⁊ contractus per preſentia nō pōt
reuocari:q: vim vltime voluntatis obtinet,vt l.ij.C.de falſa cā
adiec.le.cum ſimul.Poſtea concludit quod aut talis cōfeſſio ſit
b abſente parte,⁊ non preiudicat:b vt ea poſſit probatio contra cō
fitentem induci:vt l.ij.ff.de inter,act.⁊ l.certum.§.ſi quis abſen-
te.ff.de confeſſ.Aut ſit preſente aduerſario:⁊ tunc talis confeſſio
obtinet vim cōtract⁹ celebrati inter viuos vt d.l.heredes.in fine
⁊ hoc caſu tali cōfeſſio nō poteſt reuocari:vt l.generaliter C.d nō
nu.pe.ff depoſi.l.Publ.in fine.Sed hāc queſtionē formāt doct.
in dicta l.generaliter.⁊ ibi tenet.Pet.quod ex tali confeſſione
inducātur probatio debiti:⁊ ſic videtur quod nullo modo poſſit
reuocari ſm eum.Sed hoc dic.Petr.videtur falſum nam talis
cōfeſſio facta a teſtatore non inducit probationē debiti,ſed ſolū
petitur fideicōmiſſum.Tex.eſt in.l.Lucius.§.quiſquis.ff.de le-
ga.ij.⁊ l.Lucius.ff.de l.iij.niſi teſtator iuraret,vt l.cum qs.§.co
8 dicillis.c.ti.⁊ idō tene opi.Ia.ꝙ ſ.dixi q̄ videt verior.¶†Vlti.
tex.ſit ꝙ pena.ibi,his q̄ relicta ſunt,⁊c.ꝙ verbū relinquo,trahi
tur ad heredes inſtitutos.Naz hic,vides ꝙ hic appellatur reli.
ctū de quo dixi de hered.⁊ fal.§.hec quidem.vbi,eſt,⁊ glo.

ADDITIO.

a ¶Et eadē.Adde.do.Soc.in cōſ.lvj.incip.i preſenti cōſultatiōe
ver.ſed hec obiectio.circa med.i.j.par.car.cvj.licet heres ⁊ de-
fūct⁹ cēſeātur eadē perſona,⁊ eſt verū ſed iuris fictione,q: in ve-
ritate differunt,cū diuerſe ſint perſone,⁊ diuerſas animas habēt
⁊ ideo vinculū vni⁹ nō ligat animā alterius,niſi illis culpa inter
uenerit,⁊ adde Fe.in.d.c.de quarta.de preſcri.in colla.vj.i pri.
b ¶Nō preiudicat.An ⁊ qñ vero preiudicat vide tu Fely.in c.ſi
cautio.de fi.inſtrumentoꝝ.⁊ in iij.col.verſ.ij.declaratio.circa
fin.cum verſi.quarta declaratio.⁊ Fel.ibi plene.

Vt pręponatur nomen Imperatoris. Rub.

1 ☞ Apponi que debeāt inſtrumentis,remiſſiue.
2 Notari⁹ actoꝝ,an in libro actoꝝ apponere debeat illas ſolennitates,quas apponere tenetur in inſtrumentis.
Acta an requirant teſtes,remiſſiue.
3 Inuocatio nominis Domini ſi non reperitur in inſtrumento ꝙ inſtrumentum non vitiatur,tamen ſe remittit ad Spec.
4 Omiſſio crucis in inuentario non vitiat inuentarium.
5 Sententia an contineatur,⁊ veniat appellatione actorum.
6 Scriptura priuata,an requirat ꝙ in ea apponantur dies ⁊ conſul.quod non.
7 Locus in inſtrumentis apponendus.
8 Locus loci confecti inſtrumenti in inſtrumento apponi debet.
9 Sigillum notarij apponitur in inſtrumentis.
10 Inſtrumenta poſſunt confici in prima,⁊ ſecunda perſona.
11 Inſtrumentum poteſt confici per verba preſentis,vel preteriti temporis.
12 Conſueta apponi in inſtrumento,ſi non apponantur,inſtrumentum vitiatur.
13 Anni domini poni debent in inſtrumentis.
14 Notarius an poſſit apponere diem,conſulē,⁊ locum ſi in inſtrumento non reperitur.
15 Hora diei,quo conficitur,non ponitur in inſtrumento.
16 Dies apoſita in vno inſtrumento,qñ videatur in alio repetita.

ILLud omnium. In documētis debet principis
nomen,⁊ ann⁹ in principio ⁊ indictio deſignari.
¶Itē cōſulis nomen.⁊ annus cōſulatus,debet
etiā dies,⁊ mēſis celebrati cōtractus apponi,⁊
etiā annus cōdite ciuitatis,ſi hoc habet conſue-
tudo debet etiā documēta claris notis ⁊ literis ſcribi.h.d.vſque
ad fi.In tex.ibi eis,ſcz documētis.ibi.vetuſtiſſima,ſcz prin.ibi
1 imperatorū,ſcz ſequētiū.⁊ ita de cetero ſcribāt.¶†No.q̄ ſunt illa
q̄ debēt in inſtrumētis apponi.d q̄ lati⁹ no.in l.generali.C.d tab.
li.x.⁊ ex de fide inſtr.c.inter dilectos.ver.ſed ꝯ priuilegiū.⁊ vi-
de ꝙ no.in c.quoniā cōtra falſam.in gl.ante pe.extra de proba.
2 ¶Scdo no.in hoc prin.a quo habuit originem ciuitas Roma-
na.¶Tertio no.in verſi.vnde ſancimus,qđ notarius qui in iu-
dicijs acta cōficit,dz illas ſolennitates in libris actorum appo-
nere,quas apponit inſtrumētis.Et ſic facit ꝙ acta requirāt te-
ſtes ſeu teſtiū ſubſcriptionē,ſicut ⁊ alia inſtrumenta ꝙ habuiſ
tactū ſ.de her.⁊ fal.§.ſi vero abſunt,⁊ tāgitur in l.don.C.d do.
de quo dic vt in.c.poſt ceſſionē.extra de prob.per glo.⁊ Inn.ſi
de ꝙ no.in glo.in.d.cap.quoniam.⁊ per Inno.in cap.ad audie
tiam.extra de preſcript.⁊ de effi.⁊ po.iud.dele.capitu.cum in
3 iure ⁊ vide.Inn.in cap.fi.extra de fid.inſtru.¶†No.verſi.hqua
vero ibi,⁊ inchoa.mox authore Deo cū ſua gl.ſuper verſ.puta
in nomine Domini.Ex quo tex.cū gl.habes ꝙ in quolibet inſtru
mēto debet apponi in prin.ipſi⁹ inſtrumēti,iſta verba,in nomine
a Domini,a ⁊c.Et ſic videt ꝙ ſi hec verba inſtrumēto non appo-
nātur inſtrumentū nō valet quaſi deſit ſolēnitas q̄ in inſtrumē-
tis requiritur per hunc tex.Pro hoc etiā facit ꝙ ſi iſtud de con-
ſuetudine cōſueuit in inſtrumentis apponi ſi nō apponat inſtru-
mentum valet,argum.eius qđ notatur in hac gl.que incipit.pu-
ta,⁊c.⁊ infra dicam.In contrarium videtur,quia iſta videtur le-
uis ſolennitas,ergo eius omiſſio non vitiat.l.j.in fi.ff.d ve.inſpi.
4 Hinc eſt quod doctores dicunt,quod licet in inuentario facto
per heredem requiratur ſignū crucis,tamen ſi tale ſignū omit
tatur

tatur non vitiat, vt notāt doctores in l. ſi. §. ſin autem dubius. de
iure delib. ⁊ no. ex̄ de teſt. ca. Raynaldus. Dic igitur debet eſſe
in propoſito, licet illa verba non apponātur, ⁊ vltimā partem pu
tarem veriorē. Circa hoc tamen Spec. in ti. de inſt. edi. §. breuis
ter. verſicu. j. ¶ †Quarto quod not, tex. cum glo. que incipit, ſcz
5 in ſententijs. appellatione actorum ſententia non cōtinetur[b] de
quo no. C. vt lit. pe. licet. C. de appel. l. a proconſulibus. cuz ſi̇.
¶ †Quero dicitur hic de ſolēnitate que dz apponi in publicis
6 inſtrumentis an priuata ſcriptura hoc requirat, ſcz diem ⁊ cōſu
lem. Et tex. videtur ꝙ nō in l. pen. §. idem queſiit. de pig. not. qd̄
videtur tenere gloſſa in l. ſcripturas. C. qui potio. in pign. hab.
que incipit. non tamen. ſed illi legi penultime poteſt reſponderi
ꝙ ibi loquatur in obligatiōe pignoris, quaſi ſit ſpeciale in pign.
obligatione, ſeu obligatione reali, vt no. gl. in l. ij. §. idem Labeo
ff. de aqua pluuiali arcen. Et ꝙ priuata ſcriptura dies ⁊ cōſul
requirantur videtur tacite ſentire gl. C. de contrah. ⁊ commit. ſti
pul. l. optimā. in gl. fi. cōiuncto prin. gl. cū ſi. Cy. diſtinguit. Aut
inſtrumentum fit ad probandum, ⁊ tunc requirit diem ⁊ cōſulē,
vt l. j. §. edtiones. ff. de eden. ⁊ l. optimam. ⁊ hec coſti. cum. ſimil.
Aut ſit ad contrahendum, ⁊ non requirit diem nec conſulem, vt
d. §. idem queſiit, ⁊ ſic Cynus intelligit dictum. § idē queſiit. vbi
inſtrumentum fit ad cōtrahendū. Ita no. ipſe in d. l. optimam C.
de cōtrahen. ſtip. ⁊ doctores in authen. ſi quis in aliquo. C. de e
den. ⁊ in l. ſi qua. de diuer. reſcrip. Sed Guil. de Cun. intelligit
dictū §. in priuata ſcriptura, in qua dt. nō requiri diez, ⁊ cōſulē,[c]
Ita not. ipſe in d. l. j. §. editiones. ff. de eden. Et iſtam opinionez
tenet glo. vigeſima quinta queſtione ij. c. dicenti. §. ſi qua benefi
cia. Non obſtat dictus. §. editiones. qui ibi loquitur in publicis
inſtrumentis, vt ibi no. gl. Non obſt. l. pretor in principio eodez
tit. qr ibi non dicitur ꝙ priuata ſcriptura diem ⁊ conſulem re
quirat ſed dicit ꝙ ſi eſt appoſitus dz edi. Et hoc videtur ſentire
gl. ſi quis ex argentarijs. §. ſi initium tabularum. eodem titulo.
7 ⁊ hāc opi. Guliel. tenet hic Ja. de Belui. ¶ †Quero qr hic non
dicitur de loco, an locus debet in inſtrumentis apponi. Gl. eſt ꝙ
d ſic[d] in d. l. optim. ⁊ generaliter. C. de tab. lib. x. no. extra de re iu
dicata, capit. Abbate. in gl. ſi donatio. lib. ſexto ⁊ etiam in fi. ſu
per verſi. non expreſſa. ¶ †Quero an ſufficit dicere actum in ta
li ciuitate, vel caſtro, vel an etiā debet apponi locus ſpecialis ſz
actum in tali ciuitate, in domo talis. Et videtur dicendū ꝙ ſuffi
e cit dicere de ciuitate,[e] argu. d. l. optimā. Et videtur tex. expreſ
ſe. xij. queſtione ij. c. cum redemptor. ibi, actum in vrbe Romana
⁊c. In contrarium quod debeat poni locus ſpecialis, eſt caſus
expreſſus in ti. qui mo. na. eff. l. §. quantum vero col. ſexta. ⁊ ibi
9 dicā. ¶ †Quero an in inſtrumēto debeat notari⁹ apponere ſig
f num ſuum.[f] Dic quod ſic, probatur. ſm vnam lectu. j. de inſtr.
cau. §. oportet. Ad idem. C. de aſſeſſ. l. ſi ibi quod ſolitum eſt, ⁊c.
facit quod no. l. ij. §. ſi dubitetur. ff. quemad. teſt. ap. ⁊ tangit gl.
10 in. §. itez Cor. de fal. guſt. de pub. iud. ¶ †Quero an inſtrumētū
debeat ſcribi in j. vel in tertia perſona. Reſpondeo non re
fert, tex. eſt in c. dudum. extra de conuer. cōiug. vbi etiam de hoc
11 per Jo. And. ¶ †Quero an tabellio debeat inſtrumentum per
verbum preſentis, vel preteriti tēporis ſcribere. v. g. an debeat
dicere notarius, talis vendit, ⁊ tradit vel vēdidit ⁊ tradidit Rñ
deo ꝙ non refert, vt ex text. in c. quod autem. extra de iurepatro
No. gl. forte. in fin. vide qd̄ no. extra de fide inſtrumento. c. inter
12 dilectos. ſuper verſiculo indictionis. ¶ †No. gl. puta, ibi appo
nendi ſunt, no. ex hac gl. quod omnia que ſunt conſueta poni in
inſtrumentis, debent apponi, ⁊ ſi non apponantur, inſtrumētum
13 vitiatur, quod perpetuo. ¶[g] Sed aduerte ad id quod gl, dicit d
annis dominice incarnationis, qr quod tales anni apponantur
in inſtrumentis probatur per textū vigeſime tertie diſtinctionis
c. in nomine domini: ſed ꝙ de cōſuetudine apponantur eſt verū
in Tuſcia hic āpponuntur anni natiuitatis. Domini ⁊ ideo ſer
14 ua ꝙ cōſuetudo vult, vt hic in glo ¶ †Quero inſtrumentum eſt
cōfectum ſine die: cōſule ⁊, loco an notarius poterit talia appone
re ſi recordatur. Dic vt no. Spec. in titulo de inſtr. edi. §. poſtre
mo. §. ſed nunquid cōfecto. ⁊ no. in l. ſi quis decu. C. de fal. ⁊ in l.
impe. ff. de ſtatu. hominū. ⁊ niſi iſta talia apponātur. qd iuris ſit
vide Specula. in d. §. poſtremo verſi. quid ergo ſi dies, ⁊ verſ. qd
15 ſi locus. ¶ †Quero hic dicitur qd̄ debet apponi dies confecti in
ſtrumenti an debeat apponi hora diei: Dic quod nō de quo per
16 doctores in d. l. optimā in quinta queſtione. ¶ †Quero pone ꝙ
in protocollo eſt appoſita dies, poſtea notarius fecit inſtrumen
tū ſine die an videatur repetita dies vt ſicut eſt in protocollo re
petatur ⁊ deponatur in inſtrumento, Ja. de Are. tangit in l. cau
ſis. C. d acc. ⁊ Spe. in d. §. poſtremo. verſi. quid ergo.

ADDITIONES,

1 ¶ In nomine domini. Adde Fel. in c. ſi ſcripturā. i j. col. ver. ⁊ i
ter alia. cum ſequen. de fid. inſtrū. vbi etiā quid inſtrumētis cō
fectis inter Judeos.
b ¶ Non continetur. Tu ad hoc oino vide Fe. in. ca. qñiam, in
iiij. co. ver. no. v. de pba. vbi alle. pro ⁊ contra.
c ¶ Et conſulē. Vide do. Mar. in no. in. v. char. in no. in c. no. ꝙ
tēpus ⁊ loc⁹, ⁊c. ⁊ do. Al. de Imol. in. l. ptor. in prin. ff. d edend.
⁊ in. j. conſti. ff. ⁊ in. l. cum tabernā. §. idem queſiit. in apoſtil. cū
concord.
d ¶ Quod ſic. Sed quero nūqd valeat cōſuetudo in cōtrarium
dic quod non ſm Rot. in deciſi. ante. cōcln. cccxcv. incip. vtrū
valeat cōſuetudo. per Fel. i. d. c. Abbatte. alle. in tex. qr eſt ꝯ ſub
ſtantiam ꝯctus. ideo nulla, vt per gloſſ. ordina. i. c. nō putamus
in gl. iij. de conſuetu. in vj. de q̄ dicto facit feſtum Ro. iij. l. in illa
in x. col. ff. de verb. obli. ⁊ in. l. de pupillo. §. q nūciat. ff. de no. o
pe. nū. Sz tu dic, put in ppoſitio no. doct. poſt Lap. in. d. Abba
te. ⁊ do. Anto. in proē. decre. in iij. colum. ꝙ vbi conſuetudo ſem
per attenditur, iſtud non pcederet reſpond. ad glo. In. d. c. non
putamus, quod iſtud eſt de ſolēnitate, nō de ſubſtātia q̄ differūt
vt per Inn. in c. ꝙ ſicut in gl. mag. extra elec. ⁊ Bal. in l. etiam
in. j. col. C. de exec. rei iudi. ⁊ in re. l. i. in. ij. col. C. de ſacroſāc. ec
cle. ⁊ ꝙ iſte ſint ſolēnitates, vide Bar in. l. ſi qs legatū. ff. de fal.
⁊ Bal. in. l. j. §. j. circa med. ff. de eden.
e ¶ De ciuitate. Sed nūqd ſufficeret ꝙ notari⁹ ſcriberet actuz
eſſe i tertijs Imperij, vel eccleſie, nō expſſa ciuitate vide Felyn. i
c. j. d fide. inſtrumē circa fi. ij. colū. in verſic. demum autem ex
expreſſionis.
f ¶ Signū ſuū. Adde Bal. in. l. non aliter. ff. de adopt. ⁊ in. l. i. §.
editiones. ff. de edē. ⁊ Bar. in. j. cōſti. ff. ⁊ Jac. d Are. ⁊ imo. in. l.
ad teſtium. §. ſi qs. ff. de teſta. ⁊ gl. in. §. item lex Cornelia. Inſti.
de publi. iudi. ⁊ Specu. in titu. de fid. inſtit. §. inſtr. verſi. itē ꝙ
non eſt ſignatum.

Scenicas non ſolum ſi fideiuſſores preſtent, &c. Rub.

1 Juramentum licitum, ſeruari debet.
Non ſeruans iuramentum quando ponitur.
2 Periurus an ſit infamis, ⁊ que ſit pena periurii, remiſſiue.
3 Periurus admittitur ad teſtimonium.
4 Contra iuramētum temerariū an liceat propria autho: venire
quod ſic.
5 Juramentū temerarium, an repellat quē, ab actibus legitimis
remiſſiue.
6 Pena an imponatur pro illicito iuramento.

Nouimus pridem. Juramētuz ſup illicita,
ſeruari nō debet. h. d. ¶ C p. ⁊ videtur. quod oē
ſeruandum ſit iuramentū vt in c. cū obtingit ex
tra de iureiu. c. licet de pac. lib. vj. ¶ C p. dr hic
ſi qua oio, ⁊c. ⁊ ſic innuit ꝙ pro piurio impona
1 t pena, cōtra de l. ij. C. de reb. cred. †Sol. Ubi iuramētū licitū
ā eſt ſeruandū,[a] tamē ille q non ſeruat, non punitur, niſi quo ad
Deū. non quo ad mundum ⁊ ꝙ non puniatur quo ad mundum
eſt ver iure ordinatio, ſed iure extraordinario pōt accuſari de cri.
ſtellio, vt. l. fi. C. de cri. ſtet. Quādoque tamen imponit etiā pena
quo ad mūdū puta ſi quis veniret contra pactū quod iuramen
to firmauerat, vt. l. ſi quis maior. C. de trāſac. ſecus ſi ſolū ꝯ ſa
2 cramtenum veniat, vt. l. Lucius. ff. de his que no. j. ⁊ ibi glo. An
b periur⁹ ſit infamis,[b] vide. vi q. j. c. infames. ⁊. xxij. q. v. c. ſi qs cō
iunctus. de iureiurād. c. querelā. ⁊. vj, q. v. c. quicūq. vbi etiā po
3 nit q̄ ſit pena periurij. ⁊ ex̄ de iureiur. c. quanto. ¶ †Querit gl.
c an periur⁹ admittatur ad teſtimoniū,[c] poſito ꝙ ſit infamis. Et
gl. hic tenet quod nō ſuper verſi. ſi qr idem not. in. d. l. Luci⁹ ad
idē ex̄ de teſtib. c. teſtimoniū, ⁊ d. c. quiſquis ⁊ facit ꝙ no. gl. in. l.
4 ipialis. §. j. C. de nup. ⁊ in. l. iij. §. lege Julia. ff. de teſt. ¶ †Que
ro, qr iſta cōſtitutio loquit d illicito ſeu temerario iuramēto, an
liceat venire contra tale iuramētū propria autho. Dic qd̄ ſic, vt
not. in. c. venerabilē, ex̄ de ele. ⁊ vide ꝙ nota. in. d. c. teſtimoniū.
5 in fin. ex̄ de teſta. ⁊. xxij. q. iiij. c. innocēs. ¶ †An autē iuramen
tū temerariū repellat quē ab actibus legitimis, vt. lxxxv. diſt. c.
florētinū, ⁊ extra de teſt. c. intimauit. ⁊ ꝙ tāgit in. d. c. infamis.
6 vj. q. j. †An aūt p illicito, vel temerario iuramēto imponatur pe
na. dic vt i. c. ſicut noſtris. ⁊. c. cū qdā. extra de iureiur. ⁊. xxij. q.
iiij. c. qui ſacramēto. Ultimo vide gloſ. ſuper ver. vitā in fi. vel ſe
cundum Jacob. de Belui. ꝙ illa. l. Impialis. §. i. loquit in mu
liere ſpōte ſe proſtituēte, hic vero in mulir decepta, vt patet ibi
male inducta. ⁊c.

ADDITIONES.

a ¶ Eſt ſeruādū. Adde quod vt iuramētū ſit ſeruandum, ⁊ obli